

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

6ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Συνήλθε στην έδρα της στις 11 Σεπτεμβρίου 2018 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος-Εισηγητής, Σταυρούλα Κουρή και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει το αίτημα λήψης προσωρινών μέτρων επί της από 3-9-2018 Προδικαστικής Προσφυγής με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/882/3-9-2018 του οικονομικού φορέα (εφεξής, πρώτος προσφεύγων) με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (Πρώτη Προσφυγή, εφεξής).

Και το αίτημα λήψης προσωρινών μέτρων επί της από 3-9-2018 Προδικαστικής Προσφυγής με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/885/5-9-2018 του οικονομικού φορέα (εφεξής, δεύτερος προσφεύγων) με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (Δεύτερη Προσφυγή, εφεξής)

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Με τις παραπάνω προδικαστικές προσφυγές αμφότεροι οι προσφεύγοντες ζητούν να ακυρωθεί συνολικά, άλλως, κατά τους καθ' έκαστη Προσφυγή προσβαλλόμενους όρους και τις προσβαλλόμενες παραλείψεις, να αναπεμφθεί δε στην αναθέτουσα για να λάβουν χώρα τα νόμιμα, η Διακήρυξη με αρ. πρωτ.διακήρυξη (μετά της με αρ. Μελέτης) για την «ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΓΗΠΕΔΩΝ» του, με εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία 806.464,40 ευρώ (ΑΔΡΑΝΗ ΥΛΙΚΑ CPV 1421200-2, ΕΥΚΑΜΠΤΟΙ ΣΩΛΗΝΕΣ 44165100-5, ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΑΡΔΕΥΣΗΣ 43323000-3, ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΧΟΡΤΟΤΑΠΗΤΑΣ CPV 39293400-6), που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 6-8-2018 και

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ την 9-8-2018 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α την 10-8-2018.

Με το ειδικότερο αίτημα προσωρινών μέτρων που περιλαμβάνει έκαστος προσφεύγων στην προσφυγή του, αμφότεροι ζητούν να ανασταλεί η πρόοδος της διαγωνιστικής διαδικασίας, δηλαδή του χρόνου ολοκλήρωσης υποβολής προσφορών, έως και την έκδοση Απόφαση από την ΑΕΠΠ.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, η παρούσα εξέταση ερείδεται επί των αιτημάτων λήψης προσωρινών μέτρων που επισυνάπτονται στις ως άνω, αμφότερες από 3-9-2018 Προσφυγές, οι οποίες στρέφονται κατά διακήρυξης ανοικτού διαγωνισμού ανάθεσης σύμβασης προμήθειας αγαθών, άνω των ορίων. Ειδικότερα, η πρώτη Προσφυγή με τον μόνο λόγο της στρέφεται κατά της εξαρχής επιλογής του νομικού καθεστώτος της προμήθειας αγαθών, ως αυτού που διέπει την προκείμενη διαδικασία και ως εκ τούτου κατά της εν όλω διακηρύξεως και διαδικασίας, η οποία διακηρύχθηκε, διενεργείται και εν γένει διέπεται από τους διαδικαστικούς και ουσιαστικούς όρους που διέπουν τις διαδικασίες ανάθεσης προμήθειας (άνω των ορίων), αντί αυτών του έργου (κάτω των ορίων), όπως επικαλείται ο πρώτος προσφεύγων. Περαιτέρω, βάλλει και κατά του όρου 2.2.4 της διακηρύξεως, ειδικότερα, ο οποίος τάσσει ως κριτήριο επιλογής περί της καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, την ιδιότητα του ασκούντος επαγγελματική δραστηριότητα προμηθευτή-εμπόρου και όχι εργολήπτη εγγεγραμμένου στο ΜΕΕΠ όπως είναι ο προσφεύγων, με αποτέλεσμα αυτός, εκτός των άλλων να αποκλείεται, αν και ο παραπάνω όρος, ως σύμφυτος με την επιλογή του νομικού καθεστώτος της προμήθειας, εξυπακούεται ότι εξαρτάται από την κρίση περί της νομιμότητας του τελευταίου. Ο δε πρώτος Προσφεύγων αιτιάται πρώτον, ότι πρόκειται για αμιγή σύμβαση έργου και αιτείται την εν όλω ακύρωση της διαδικασίας, δεύτερον και

επικουρικώς ότι πρόκειται για μικτή σύμβαση προμήθειας και έργου με κύριο αντικείμενο και επομένως καθορίζον την επιλογή του νομικού καθεστώτος της διαδικασίας, αυτό του έργου και επομένως και επί της επικουρικής αυτής βάσεως της προσφυγής του αιτείται την εν όλω ακύρωση της διαδικασίας και τρίτον και ομοίως επικουρικώς ως προς αμφότερες τις δύο προηγούμενες βάσεις, επικαλείται πως σε κάθε περίπτωση πρόκειται για μικτή σύμβαση και παραβιάσθηκε η διάταξη του άρ. 4 παρ. 7 Ν. 4412/2016 περί καθορισμού του κυρίου αντικειμένου και του διέποντος τη διαδικασία νομικού καθεστώτος μετά από σύμφωνη γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου της αναθέτουσας, αιτείται δε και επί της τρίτης αυτής βάσεως την εν όλω ακύρωση της διακήρυξης λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου ως προς τις πράξεις που έπρεπε να προηγηθούν της προκηρύξεώς της, δια της παραπάνω παραλείψεως και την αναπομπή της στην αναθέτουσα προς άρση της τελευταίας προ πάσης τυχόν επαναπροκηρύξεως του συμβατικού αντικειμένου. Σε κάθε δε περίπτωση αιτείται επικουρικώς την ακύρωση της διακήρυξεως κατά κάθε προσβαλλόμενο όρο και παράλειψη που ενσωματώθηκε σε αυτήν κατ' αποτέλεσμα της εσφαλμένης επιλογής νομικού καθεστώτος ή επιλογής του καθεστώτος αυτού προ της σύμφωνης γνώμης του Τεχνικού Συμβουλίου, λόγω των παραπάνω σφαλμάτων και κατά τις ως άνω ανά περίπτωση βάσεις της προσφυγής του και περαιτέρω αιτείται την αναπομπή της στην αναθέτουσα για την άρση των παραλείψεων και τροποποίηση τουλάχιστον των εσφαλμένων όρων.

2. Επειδή, ο δεύτερος προσφεύγων με τη δική του προσφυγή προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ως προς επιμέρους πλημμέλειες και σφάλματα της διακήρυξης και των όρων αυτής, αιτούμενος την εν όλω ακύρωση της διακήρυξης, άλλως την ακύρωση των οικείων ανά περίπτωση μη νομίμων όρων και τυχόν παραλείψεων που ενσωματώνουν και τη συνακόλουθη αναπομπή στην αναθέτουσα προς τροποποίηση και διόρθωσή τους. Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο του προβάλλει την παράνομη παράλειψη διεξαγωγής της διαδικασίας σε τμήματα και συγκεκριμένα σε ένα τμήμα, δεκτικό αυτοτελούς προσφοράς και κατακύρωσης, ανά κάθε ένα εκ των γηπέδων που αυτή αφορά, βάλλει δε κατά της οικείας αιτιολογήσεως της αναθέτουσας εντός των εγγράφων της διαδικασίας, με την οποία η τελευταία στήριξε την επιλογή

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

της μη τμηματοποίησης. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής του προσβάλλει τον όρο 2.2.5.β περί βεβαιώσεως πιστοληπτικής ικανότητας ύψους τουλάχιστον 200.000 ευρώ ως κριτηρίου επιλογής περί την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, αιτιώμενος ότι αυτό είναι δυσανάλογο, αδικαιολόγητο και αντιανταγωνιστικό τόσο αυτοτελώς σε σχέση με το συμβατικό αντικείμενο και την οικονομική του αξία, όσο και κατά συνδυασμό με τα λοιπά κριτήρια που θέτει η διακήρυξη ως προς την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, ως και τους λοιπούς όρους συμμετοχής στη διαδικασία και εκτέλεσης της υπό ανάθεση συμβάσεως. Με τον τρίτο λόγο του βάλλει πάλι κατά του όρου 2.2.5.β και δη ως προς τον ειδικότερο όρο η παραπάνω βεβαίωση να προέρχεται αποκλειστικά από τραπεζικά ιδρύματα και όχι από ασφαλιστικά ταμεία και δη το ΤΣΜΕΔΕ, επικαλείται δε ότι συνιστά αδικαιολόγητο περιορισμό της δυνατότητας υποβολής προσφοράς και μάλιστα αντικείμενη σε διατάξεις νόμου και το οικείο κυρωθέν Καταστατικό του ΤΣΜΕΔΕ. Με τον τέταρτο λόγο του βάλλει κατά του όρου 2.4.3.1 της διακήρυξης περί περιεχομένου (υπο)φακέλου δικαιολογητικών συμμετοχής, επικαλούμενος ότι επάγεται παράνομη αντιστροφή των διαγωνιστικών σταδίων και παράβαση της αρχής της προκαταρκτικής απόδειξης, όσον αφορά τα δικαιολογητικά κατακύρωσης των κριτηρίων επιλογής 2.2.5.β και 2.2.5.γ, τα οποία ούτως τρέπονται και τυγχάνουν μεταχείρισεως ως δικαιολογητικά συμμετοχής. Με τον πέμπτο λόγο του προσβάλλει τους όρους 2.2.6.γ και 2.2.9.2 παρ. Β4 της διακηρύξεως περί κριτηρίου τεχνικής και επαγγελματικής επάρκειας και δη την απαίτηση για υπεύθυνο ποιότητας, επικαλούμενος ότι είναι αορίστου και ατελούς διατυπώσεως και ούτως εξομοιώνει τους κατέχοντες τέτοιον υπεύθυνο με τους οικονομικούς φορείς που δεν διαθέτουν στην πραγματικότητα τέτοιον υπεύθυνο. Με τον έκτο λόγο της προσφυγής του, ο δεύτερος προσφεύγων βάλλει κατά της πρόβλεψης του άρ. 9 του Παραρτήματος IV-ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ της διακήρυξης περί του ότι ο υπό προμήθεια συνθετικός χλοοτάπητας πρέπει να είναι «κατά προτίμηση» ευρωπαϊκής προελεύσεως, αφενός διότι παραβιάζει το κριτήριο ανάθεσης της διαδικασίας, ήτοι αποκλειστικά της χαμηλότερης τιμής, επαγόμενης ασάφειας και διακινδύνευσης άνισης μεταχείρισης κατά την αξιολόγηση, αφετέρου διότι θεσπίζει

αδικοιολόγητο και δυσανάλογο περιορισμό του ανταγωνισμού, δια της θέσεως ως τεχνικής προδιαγραφής του προϊόντος χαρακτηριστικού σχετιζόμενου με τον τόπο κατασκευής του, καίτοι η διασφάλιση ποιοτικών προαπαιτούμενων δύνατο να επιτευχθεί και εξασφαλίζεται δια του συνόλου των θεσπισθέντων λοιπών όρων τεχνικών προδιαγραφών. Με τον έβδομο λόγο της προσφυγής επικαλείται ότι η προδιαγραφή του άρ. 9 του παραπάνω Παραρτήματος IV, σελ. 12 αυτού περί επί ποινή αποκλεισμού προσκόμισης εργαστηριακού ελέγχου του συνθετικού χλοοτάπητα ως προς την τοξικότητά του με βάση το πρότυπο EN 71-3 είναι παράνομος και αδικαιολόγητος περιοριστικός του ανταγωνισμού, διότι το παραπάνω πρότυπο δεν αφορά το συγκεκριμένο υπό προμήθεια προϊόν, αλλά προϊόντα άλλου είδους και σκοπού, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν ένας εύλογος κατασκευαστής να εξετάζει τους συνθετικούς του χλοοτάπητες βάσει του ζητούμενου προτύπου. Με τον όγδοο λόγο του επικαλείται παράνομη σύγκυση κριτηρίων επιλογής και τεχνικών προδιαγραφών και συνακόλουθη σύγκυση των διαγωνιστικών σταδίων και παράβαση του κανόνα προκαταρκτικής απόδειξης δια της αναγωγής δικαιολογητικών κατακύρωσης σε στοιχεία της τεχνικής προσφοράς και δη όσον αφορά τα αποδεικτικά μέσα των κριτηρίων επιλογής 2.2.6.A, 2.2.6.B, 2.2.7.A, 2.2.7.B και 2.2.7.Γ. Με τον ένατο λόγο του προβάλλει την αντίφαση του όρου 2.4.3.2 περί περιεχομένου τεχνικής προσφοράς και του κριτηρίου επιλογής 2.2.6.B, υποδεικνύοντας αντίφαση και ασάφεια μεταξύ τους, ως προς το αν αρκεί η πιστοποίηση ενός γηπέδου από τον προσφέροντα με FIFA QUALITY ή ανώτερο με κάθε εν γένει προϊόν χλοοτάπητα ή απαιτείται η προηγούμενη πιστοποίηση από τον προσφέροντα με το συγκεκριμένο προσφερόμενο προϊόν ή η προηγούμενη πιστοποίηση από οποιονδήποτε αλλά με το συγκεκριμένο προσφερόμενο προϊόν (πέραν όσων επικλήθηκε για την οικεία σύγκυση μεταξύ τεχνικών προδιαγραφών και κριτηρίου επιλογής στον όγδοο λόγο του). Με τον δέκατο λόγο του ισχυρίζεται ότι υφίσταται αντίφαση στο άρ. 9 της Ειδικής Συγγραφής Υποχρεώσεων, όσο και μεταξύ αυτού και των όρων 5.1.1 και 6.1.1 της διακήρυξης σχετικά με την πληρωμή του αναδόχου και τον τρόπο παράδοσης-παραλαβής των αγαθών, ενώ περαιτέρω επικαλείται ότι ο δια του παραπάνω άρ. 9 θεσπιζόμενος τρόπος πληρωμής αντίκειται στο άρ. 200 παρ. 2 Ν. 4412/2016. Με τον ενδέκατο λόγο

του βάλλει κατά της παράλειψης του όρου 2.2.8 της διακήρυξης περί στήριξης σε ικανότητες τρίτων, επειδή δεν επιτρέπει τη στήριξη αυτή επί των κριτηρίων επιλογής του όρου 2.2.7, περί προτύπων διαχείρισης ποιότητας και περιβαλλοντικής διαχείρισης. Με τον δωδέκατο λόγο του προσβάλλει την πρόβλεψη του κριτηρίου επιλογής τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας 2.2.6.A της διακήρυξης, διότι θεσπίζει αφενός υποχρέωση απόδειξης προηγούμενων συμβάσεων σε χρόνο προ της τριετίας από τη δημοσίευση της διακήρυξης, αφετέρου αναιτιολογήτως και άνευ χρείας, άρα κατά παράβαση της ίσης μεταχείρισης, πρόβλεψη περί επικλήσεως τέτοιων συμβάσεων προς απόδειξη συνολικού απαιτούμενου ύψους αυτών από την 1.1.2013 και εξής. Με τον δέκατο τρίτο λόγο της προσφυγής του, ο δεύτερος προσφεύγων επικαλείται ότι η δια της σελ. 12 του Παραρτήματος IV της διακήρυξης απαίτηση για εργαστηριακό έλεγχο EN 13746:2004 ως προς τη μεταβολή διαστάσεων πέλους, συνιστά όρο που τεχνητα και αδικαιολόγητα περιορίζει τον ανταγωνισμό, διότι το πρότυπο αυτό ούτως ή άλλως υπερκαλύπτεται από τους ούτως ή άλλως ζητούμενους από τη διακήρυξη εργαστηριακούς ελέγχους FIFA LAB TEST, με αποτέλεσμα δε, συγχρόνως, να μην μπορεί ο προσφεύγων να τους επικαλεστεί και ως ισοδύναμους ως προς το παραπάνω πρότυπο, αφού οι οικείοι έλεγχοι ζητούνται σωρευτικά και αυτοτελώς, παρότι οι έλεγχοι της FIFA καλύπτουν πλήρως το αποδεικτικό αντικείμενο του ελέγχου βάσει EN 13746:2004.

3. Επειδή, (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 3,6,8/2017) εκ των διατάξεων του άρ. 366 Ν. 4412/2016 και άρ. 15 παρ. 1 και 3 ΠΔ 39/2017 προκύπτουν τα εξής. Πρώτον, εκ του αυτεπαγγέλτου χαρακτήρα της αρμοδιότητας, δεύτερον, της διατύπωσης του όρου *“κατάλληλα μέτρα”* όπως αυτός περιλαμβάνεται στις ως άνω μνημονευόμενες διατάξεις, καταλείποντας περιθώριο ευχέρειας κρίσης στο Κλιμάκιο με μόνη δέσμευση την *“καταλληλότητά”* τους ως προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, τρίτον, της παρ. 2 τόσο του αρ. 366 Ν. 4412/2016 όσο και του αρ. 15 ΠΔ 39/2017, οι οποίες ορίζουν ως τον γνώμονα αυτής της *“καταλληλότητας”*, την επανόρθωση της εικαζόμενης παραβάσεως και την αποτροπή ζημίας των όποιων θιγόμενων συμφερόντων και τέταρτον, του ότι το άρ. 366 παρ. 2 Ν. 4412/2016 και το άρ. 15 παρ. 2 ΠΔ 39/2017 αναφέρουν ότι

τα “μέτρα που αναστέλλουν τη διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης ή την εκτέλεση οποιασδήποτε απόφασης λαμβάνει η αναθέτουσα αρχή” “συμπεριλαμβάνονται” στην έννοια των “καταλλήλων μέτρων”, συμπεραίνεται ότι το αρμόδιο για την εξέταση της Προσφυγής Κλιμάκιο έχει αρμοδιότητα όπως ελευθέρως κατά την κρίση του διαμορφώσει ad hoc τα όποια Προσωρινά Μέτρα επί σκοπώ προστασίας των επαπειλούμενων συμφερόντων του Προσφεύγοντος ή οιοδήποτε τρίτου, χωρίς να δεσμεύεται ως προς το περιεχόμενό τους από το τυχόν ειδικότερο αιτητικό της Προσφυγής.

4. Επειδή, τα αναφερόμενα στη σκ. 3 περί του σκοπού των “καταλλήλων” προσωρινών μέτρων, όπως και η πρόβλεψη της παρ. 3 του αρ. 366 Ν. 4412/2016 και της παρ. 4 του αρ. 15 ΠΔ 39/2015 περί στάθμισης όλων των συμφερόντων όλων των (εν γένει) εμπλεκόμενων μερών, ως και του δημοσίου συμφέροντος, έχουν την ακόλουθη έννοια. Το Κλιμάκιο κατά την κρίση του, δεν λαμβάνει υπόψη του μόνο την τυχόν επαπειλούμενη βλάβη του προσφεύγοντος, αλλά τη συνεκτιμά ως προς τα συμφέροντα οιοδήποτε τρίτου, συμπεριλαμβανομένων εξάλλου των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής, του εν γένει κύκλου ενδιαφερόμενων οικονομικών φορέων, των τυχόν τρίτων μετεχόντων στη διαγωνιστική διαδικασία ή ενδιαφερόμενων προς συμμετοχή (αν η προσφυγή στρέφεται κατά όρων διακήρυξης), όπως και του εν γένει και εν ευρεία έννοια δημοσίου συμφέροντος, ενώ αντιπαραβάλλει σε συνολικό επίπεδο τα οφέλη με τις επιπτώσεις εκ της λήψεως προσωρινών μέτρων. Επομένως, όσον αφορά την ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. διαδικασία, το αντικείμενο πιθανολόγησης κατά την εξέταση περί ορισμού προσωρινών μέτρων και το κριτήριο χορήγησης αυτών, δεν εξαντλείται στην παράβαση κανόνα του ενωσιακού ή εσωτερικού δικαίου (όπως κατ’ άρ. 372 παρ. 4 εδ. ι’ Ν. 4412/2016, και άρ. 5 παρ. 5 εδ. α’ του προϊσχύσαντος Ν. 3886/2010) ή την ανεπανόρθωτης ή δυσχερώς επανορθώσιμη βλάβης του προσφεύγοντος (όπως κατ’ άρ. 52 ΠΔ 18/1989), αλλά στον εντοπισμό μιας απτής και μη ασήμαντης αθροιστικής ζημίας επί των συμφερόντων του συνόλου των εμπλεκόμενων μερών. Συνεπώς, η εκ της Α.Ε.Π.Π. εξέταση περί λήψης προσωρινών μέτρων διαρθρώνεται σε τέσσερα διαδοχικά στάδια (πρβλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ Α62/2017). Πρώτον, πιθανολογείται το τυχόν προδήλως απαράδεκτο ή αβάσιμο

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

της Προσφυγής και η εξ αυτού δικαιολόγηση εφαρμογής του άρ. 15 παρ. 3 ΠΔ 39/2017, ζήτημα που προηγείται προφανώς κάθε περαιτέρω κρίσης περί τυχόν επιβολής προσωρινών μέτρων του άρ. 15 παρ. 1 και 2 ΠΔ 39/2017. Σε αυτό το στάδιο, όμως, ήτοι περί χορήγησης προσωρινών μέτρων, δεν λαμβάνει χώρα αναλυτική και εις βάθος εξέταση του απαραδέκτου ή του αβασίμου (που συνεπάγεται αντιστρόφως, του παραδεκτού και του βασίμου), λόγω αφενός του όρου «προδήλως» που η ως άνω διάταξη του άρ. 15 παρ. 3 ΠΔ 39/2017 υιοθετεί, θέτοντας συγχρόνως τα όρια και την έκταση ελέγχου στο στάδιο των προσωρινών μέτρων, αφετέρου του ιδιαίτερα περιορισμένου χρονικού διαστήματος για την έκδοση απόφασης προσωρινών μέτρων (10 ημέρες από την επομένη της χρέωσης στο Κλιμάκιο κατ' άρ. 15 παρ. 1 ΠΔ 39/2017), όπως εξάλλου και την έμφαση στο στοιχείο της ζημίας των συμφερόντων των εμπλεκομένων μερών ως δικαιολογητικό έρεισμα των προσωρινών μέτρων. Επομένως, κατά την εξέταση επί λήψης προσωρινών μέτρων από την ΑΕΠΠ, η πιθανολόγηση εξαντλείται (ως προς το προδήλως अपαράδεκτο) στη διάγνωση ευχερώς εντοπίσιμων, άνευ χρείας επισταμένης κρίσεως, διαδικαστικών σφαλμάτων, όπως και (ως προς το προδήλως αβασίμο) στην έλλειψη οιασδήποτε νομικής βάσης, η οποία δύναται να αποτελέσει αντικείμενο μιας έστω ολοκληρωμένης νομικής αξιολόγησης και απαιτεί μια καταρχήν εκτίμηση του περιεχομένου εγγράφων και ερμηνεία του συναφούς νομοθετικού πλαισίου. Δεύτερον, πιθανολογείται η ύπαρξη μιας μη αμελητέας ζημίας επί του συνόλου των συμφερόντων που εμπλέκονται στη διαδικασία ανάθεσης, συμπεριλαμβανομένου τόσο αυτών του προσφεύγοντος, όσο και ακόμη και των έτερων μετεχόντων και ενδιαφερομένων για συμμετοχή στη διαδικασία, ανεξαρτήτως ενδιάμεσης εκ μέρους τους παρεμβάσεως. Τα δε συμφέροντα των τελευταίων ως και αυτά της αναθέτουσας δύναται να θίγονται εκ της συνεχίσεως μιας αμφισβητούμενης νομιμότητας διαδικασίας ή από την τυχόν ακύρωση της διαδικασίας σε πιο προχωρημένο στάδιο. Τρίτον, σταθμίζεται η ως άνω συνολική ζημία που προκύπτει εκ της συνεχίσεως της διαδικασίας επί του όλου των θιγομένων συμφερόντων, με την αντίστοιχη ζημία που δύναται να προκληθεί εκ της αναστολής της διαδικασίας. Τέταρτον, εξετάζεται το δυνητικό περιεχόμενο των προσωρινών μέτρων. Σε κάθε δε περίπτωση, κατ'εφαρμογή

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

της αρχής της αναλογικότητας κατ' άρ. 25 παρ. 1 Συντ., θα πρέπει να επιλέγεται το μίγμα εκείνο μέτρων, το οποίο είναι εξίσου κατάλληλο για την αποτροπή και θεραπεία της επικαλούμενης παράβασης, πλην όμως το ίδιο προκαλεί την ελάχιστη δυνατή αντίρροπη βλάβη (πρβλ. και Αποφάσεις ΑΕΠΠ 3,6,8/2017 και εξής). Αυτά εξάλλου συνάδουν με την εξαιρετικά βραχεία προθεσμία προς έκδοση απόφασης προσωρινών μέτρων (10 ημέρες από τη χρέωση στο Κλιμάκιο κατ' άρ. 15 παρ. 1 ΠΔ 39/2017), αλλά και τον εν γένει χαρακτήρα του θεσμού της προδικαστικής προστασίας ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. και ειδικότερα και της προσωρινής ενώπιον της προστασίας, η οποία ομοιάζουσα με την προσωρινή διαταγή στο πλαίσιο της δικαστικής προσωρινής προστασίας, σκοπεί στον συγκερασμό της ταχύτητας με την αποτελεσματικότητα, δια της αποτροπής δημιουργίας τετελεσμένων που θα καταστήσουν εν τέλει την προδικαστική προστασία αλυσιτελή για τον προσφεύγοντα (βλ. και Αιτιολογική Έκθεση Ν. 4412/2016) ή και θα επιφέρει βλάβη και καθυστερήσεις για την αναθέτουσα και τους έτερους ενδιαφερομένους δια της ακάθεκτης προόδου ενός διαγωνισμού, ο οποίος κινδυνεύει να ακυρωθεί εξ υπαρχής. Συνεπώς, ακόμη και όταν από το καταρχήν περιεχόμενο του δικογράφου καταλείπεται μια καταρχήν αμφιβολία ως προς το αν συντρέχουν επιμέρους στοιχεία του παραδεκτού του (όχι όμως και βεβαιότητα περί της μη συνδρομής τους), όπως το έννομο συμφέρον επί της εν γένει ασκήσεώς του ή επί ορισμένων λόγων της προσφυγής ή ως προς την αναφορά ορισμένων ή και όλων των λόγων σε ανέλεγκτα ζητήματα σκοπιμότητας και όχι νομιμότητας, ήτοι σε ζητήματα που επαφίονται στη διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας, τότε οι ως άνω κανόνες περί αφενός συνδρομής όχι πιθανολογούμενου παραδεκτού/βασίμου αλλά μη προδήλως απαραδέκτου/αβασίμου για την εφαρμογή του άρ. 15 παρ. 3 ΠΔ 39/2017, αφετέρου πρόληψης της αθροιστικής επαπειλούμενης βλάβης κατά όλων των ενδιαφερόμενων μερών, επιτάσσουν τη χορήγηση ανασταλτικής φύσης προσωρινών μέτρων, εφόσον πάντως δεν εντοπίζονται αυταπόδεικτοι λόγοι απόρριψης που συνάγονται ευθέως εκ των οικείων κανόνων άνευ χρείας ερμηνείας και επιστάμενου νομικού ελέγχου για την οικεία υπαγωγή (όπως επί παραδείγματι σε περίπτωση εκπροθέσμου άσκησης, απαράδεκτου τρόπου κατάθεσης, έλλειψης παραβόλου ή πλήρους αοριστίας) και δεν απαιτούν τη

μεσολάβηση κάποιας ειδικής επιμέρους κρίσης και εκτεταμένης νομικής σκέψης.

5. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο, αφού ο πρώτος προσφεύγων επισύναψε στο έντυπο της παράβολο με στοιχεία και ποσού ευρώ 4.032,24 όπως και το έμβασμα πληρωμής του μέσω τράπεζας EUROBANK της 3-9-2018, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ», ομοίως δε ισχύει για την άσκηση της δεύτερης Προσφυγής, αφού ο δεύτερος προσφεύγων επισύναψε στο έντυπο της παράβολο με στοιχεία και ποσού ευρώ 4.032,24 όπως και το έμβασμα πληρωμής του μέσω της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος της 3-9-2018, φέρει δε την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ». Περαιτέρω, οι Προσφυγές υπάγονται βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης, άνω των ορίων περί προμήθειας αγαθού, και του χρόνου αποστολής της προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' άρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Επιπλέον, οι Προσφυγές ασκήθηκαν εμπρόθεσμα κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (γ) (εν προκειμένω, επικαλούμενος χρόνος γνώσης από έκαστο εκ των προσφευγόντων την 24-8-2018, δηλαδή την δέκατη πέμπτη από την από 9-8-2018 δημοσίευση της διακήρυξης στο ΚΗΜΔΗΣ, ενώ το παραγόμενο τεκμήριο γνώσης την 15^η ημέρα από την από 9-8-2018 δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ και άσκηση της προσφυγής την δέκατη ημέρα από τον κατά τα ως άνω χρόνο γνώσης, ήτοι την 3-9-2018), ενώ οι προσφεύγοντες χρησιμοποίησε το κατ' άρ. 8 παρ. 2 ΠΔ 39/2017 τυποποιημένο έντυπο, το οποίο νομίμως υπογράφηκε από έκαστο εξ αυτών ως ατομικές επιχειρήσεις. Αμφότεροι δε οι Προσφεύγοντες έχουν άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον για την καταρχήν άσκηση της Προσφυγής τους, το οποίο μάλιστα αναλυτικά επεξηγούν και προβάλλουν καθ' έκαστο ισχυρισμό τους, ως και για την εν όλω και καταρχήν άσκηση της προσφυγής τους. Ο πρώτος μεν ως εργοληπτική επιχείρηση εγγεγραμμένη στο ΜΕΕΠ θα είχε τη δυνατότητα τελεσφόρας συμμετοχής στη διαδικασία αν είχε προκηρυχθεί υπό το νομικό καθεστώς του έργου, ενώ κατά την πρώτη αυτοτελή βάση του

εννόμου συμφέροντός του αποκλείεται ακριβώς λόγω της προκήρυξης της ως προμήθεια και του συνεπαγόμενου εξ αυτού του καθεστώτος όρου 2.2.4 της διακήρυξης περί κριτηρίου επιλογής καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας, που θέτει ως τέτοιο κριτήριο την εγγραφή στο ΓΕΜΗ με τη δραστηριότητα του προμηθευτή-εμπόρου των υπό προμήθεια αγαθών, συγχρόνως δε το ως άνω νομικό καθεστώς επιτρέπει τη συμμετοχή στον διαγωνισμό οικονομικών φορέων χωρίς τα νόμιμα προσόντα, δηλαδή την ιδιότητα εργοληπτικής επιχείρησης εγγεγραμμένης στο ΜΕΕΠ, με αποτέλεσμα, αυτοτελώς από την πρώτη βάση του εννόμου συμφέροντός του και ακόμη και αν δεν αποκλειόταν εξ αρχής, να τίθεται σε άνιση θέση, εξομοιούμενος με οικονομικούς φορείς που δεν θα μετείχαν, αν η διαδικασία είχε προκηρυχθεί ως έργο. Εξάλλου, ανεξαρτήτως των ανωτέρω, η διενέργεια της διαδικασίας ως ανάθεση προμήθειας αντί έργου, αν τελικά προκύψει ότι εσφαλμένα επελέγη, θα καταλήξει σε ανυπέρβλητες δυσχέρειες και διακινδύνευση των συμφερόντων του (όπως και κάθε άλλου μετέχοντος) κατά το στάδιο της εκτέλεσης και της πληρωμής του, αν καταστεί τελικά ανάδοχος, ως και σε δημοσιολογιστικούς κινδύνους. Ο δε δεύτερος εξ αυτών ομοίως έχει πρόδηλο έννομο συμφέρον για την άσκησή της, αφού ως επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον οικείο κλάδο, υπό τις σωρευτικές ιδιότητες του εργολήπτη δημοσίων έργων και του προμηθευτή-εμπόρου των αγαθών έχει πρόδηλο ενδιαφέρον να μετάσχει στον προκείμενο διαγωνισμό, οι δε όροι που προσβάλλει, όπως επικαλείται, άλλοι τον αποκλείουν, άλλοι πλήττουν την ισότιμη μεταχείρισή του κατά την αξιολόγηση είτε δια της παρανομίας τους είτε και δια της ασάφειάς τους, ενώ άλλοι τον θίγουν ως υποψήφιο ανάδοχο κατά το στάδιο της εκτέλεσης. Εξάλλου, κατά τα αναφερθέντα στη σκ. 3, ούτε η οριστική κρίση περί του παραδεκτού και του εννόμου συμφέροντος επί της όλης προσφυγής και εκάστου επιμέρους ισχυρισμού που προβάλλεται εξ αυτής, υφίσταται λόγος να εξαχθεί ούτε το επιμέρους παραδεκτό και έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος επί εκάστου αυτοτελούς λόγου της προσφυγής του χρειάζεται να διακριβωθεί ως προϋπόθεση του μη προδήλως απαραδέκτου κατά το παρόν στάδιο εξέτασης της αιτήσεως αναστολής του. Παρά στο παρόν στάδιο αρκεί, όπως προεκτέθηκε παραπάνω στη σκ. 3, να μην υφίσταται πρόδηλος και

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

ευχερώς εντοπίσιμος και αιτιολογούμενος λόγος εκ του οποίου προκύπτει πως η προσφυγή του είναι άνευ ετέρου εν όλω απαράδεκτη. Επομένως, καμία από τις παραπάνω Προσφυγές δεν πιθανολογείται ως προδήλως απαράδεκτη.

6. Επειδή, περαιτέρω, κατά την ανωτέρω σκ. 3, καμία από τις Προσφυγές δεν πιθανολογείται ούτε ως προδήλως αβάσιμη. Και τούτο, διότι σε κάθε περίπτωση έκαστος προσφεύγων βάλλει κατά των προσβαλλόμενων δια της Προσφυγής του, όρων της διακήρυξης με ισχυρισμούς, οι οποίοι δεν παρίστανται ούτε ως αόριστοι και ανεπίδεκτοι νομικής εκτίμησης ούτε ως μη χρήζοντες επισταμένης νομικής αξιολόγησης και επομένως απαιτούν καταρχήν εκτίμηση του περιεχομένου εγγράφων και δη της διακηρύξεως και των τευχών της, ως και ερμηνεία του συναφούς νομοθετικού πλαισίου σε συνδυασμό με το αντικείμενο των προσβαλλόμενων όρων. Επομένως, για καμία από τις ως άνω Προσφυγές δεν πληρούνται οι όροι του αρ. 15 παρ. 3 ΠΔ 38/2017 και συνεπώς δεν δύναται να αρθεί η αυτοδίκαιη εκ του νόμου αναστολή σύναψης σύμβασης, ενώ περαιτέρω χωρεί εξέταση περί τυχόν επιβολής μέτρων του άρ. 15 παρ. 1 ΠΔ 38/2017 ως προς αμφότερες τις Προσφυγές.

7. Επειδή, η ζημία εκάστου προσφεύγοντος, η οποία στο στάδιο εξέτασης περί προσωρινών μέτρων ταυτίζεται εν τοις πράγμασι με το έννομο συμφέρον του για την αίτηση αναστολής, εκ της συνέχισης του διαγωνισμού και δη εκ της ολοκλήρωσης του σταδίου υποβολής προσφορών είναι πιθανή και οπωσδήποτε μη αμελητέα, καθώς η διατήρηση των προσβαλλόμενων δια της προσφυγής εκάστου εξ αυτών όρων, δεδομένου ότι έκαστος προσφεύγων επικαλείται αντίθεσή τους στον νόμο και τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, θα οδηγήσει αναπόφευκτα και όσον αφορά έκαστο εξ αυτών για κάθε επιμέρους λόγο αναφέρεται στην αμέσως προηγούμενη σκέψη ανά περίπτωση, είτε σε αποκλεισμό τους είτε σε συμμετοχή τους υπό δυσμενείς συνθήκες με εξομοίωσή τους με έτερους μετέχοντες μη πληρούντες τα νόμιμα προσόντα είτε, σε κάθε περίπτωση, σε αμφισβήτηση περί της διαφάνειας και ισότητας στην αξιολόγηση των συμμετεχόντων. Ούτως, ακόμη και αν υποβάλουν προσφορά αυτή είτε θα αποκλειστεί είτε δεν είναι σαφές πως θα αξιολογηθεί η προσφορά τους και η υποβολή αυτή θα είναι δυνατό να πιθανολογηθεί ως δυσχερής ή και

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

άσκοπη, με πρόδηλη οικονομική ζημία για έκαστο προσφεύγοντα. Εξάλλου, οι προσβαλλόμενοι όροι δύνανται να θίγουν περισσότερους τυχόν ενδιαφερόμενους προς συμμετοχή στον διαγωνισμό οικονομικούς φορείς, οι οποίοι τυχόν αποθαρρυνθούν από τη συμμετοχή τους, με περαιτέρω εξάλλου αποτέλεσμα τη μείωση του ανταγωνισμού, προς βλάβη έτσι και των συμφερόντων της αναθέτουσας αρχής. Επιπλέον, αν τυχόν η προσφυγή ευδοκιμήσει και οι επίμαχοι όροι κριθούν ως μη νόμιμοι, πλην όμως μετά την περάτωση του σταδίου υποβολής ή και αξιολόγησης προσφορών, εκτός του ότι η ως άνω μείωση ή νόθευση του ανταγωνισμού βάσει παραλείψεως νόμιμου όρου θα ζημιώσει το δημόσιο συμφέρον και ειδικότερα το συμφέρον της αναθέτουσας, περαιτέρω το συμφέρον αυτό θα πληγεί και λόγω της ενδιάμεσης συνέχισης μιας ερειδόμενης σε μη νόμιμους όρους, ως και περαιτέρω ανάγκης μταιώσεως της όλης διαδικασίας, με αποτέλεσμα οι αρνητικές συνέπειες από την ακύρωση της διαδικασίας αυτής μετά από περαιτέρω πρόοδό της και προώθηση σε επόμενα στάδια, θα είναι μεγαλύτερες, τόσο για την αναθέτουσα αρχή όσο και για τους τυχόν συμμετέχοντες, ακόμη δε και για αυτούς που τυχόν πληρούν τους επίμαχους όρους, από την όποια εύλογη καθυστέρηση καταρχήν περάτωσης του σταδίου υποβολής προσφορών. Συγχρόνως, η αμφιβολία περί της νομιμότητας και σαφήνειας των όρων και απαιτήσεων συμμετοχής του διαγωνισμού ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα και αμφιβολίες τόσο στους μετέχοντες ως προς τη σύνταξη των ίδιων των προσφορών τους, όσο και στα όργανα αξιολόγησης της αναθέτουσας, τα συμφέροντα των οποίων θα εξασφαλιστούν με την αποσαφήνιση των κριτηρίων αυτών προ της ολοκλήρωσης των προσφορών. Εξάλλου, δεδομένου ότι η εξέταση της προσφυγής έχει ήδη προσδιοριστεί δια της 407/2018 Πράξεως του Προέδρου του Κλιμακίου, για την 21-9-2018, ήτοι εντός λίαν συντόμου χρονικού διαστήματος και δη τεσσάρων (4) ημέρες μετά τον αρχικώς ορισθέντα καταληκτικό χρόνο υποβολής προσφορών (17-9-2018 κατά τη διακήρυξη), η όποια επίπτωση από τυχόν διαταγή αναστολής προόδου της διαδικασίας για διάστημα που θα επαρκεί για την εκ μέρους του Κλιμακίου, μετά την εξέταση της υπόθεσης, έκδοση απόφασης επί της προσφυγής κρίνεται ως αμελητέα και μη δυνάμενη να προκαλέσει οιαδήποτε ζημία στην αναθέτουσα, τον

παρεμβαίνοντα ή τρίτους. Αντίθετα, η πρόοδος της διαδικασίας υποβολής προσφορών, η οποία πρόκειται να περατωθεί την 17-9-2018 ήτοι τέσσερις (4) ημέρες πριν τον χρόνο εξέτασης της προσφυγής, εάν έως τότε δεν έχει εκδοθεί απόφαση από το Κλιμάκιο, το οποίο εξάλλου διαθέτει αποκλειστική προθεσμία για την έκδοσή της είκοσι (20) ημερών κατ' άρ. 18 παρ. 3 ΠΔ 39/2017, θα στερήσει πρακτικά και προκαταβολικά τους προσφεύγοντες από την ενώπιον της Α.Ε.Π.Π. αιτούμενη προστασία, θα καταστήσει αλυσιτελή και άνευ αντικειμένου την κρίση της τελευταίας επί εκάστης προσφυγής και εν γένει κατά τα ως άνω θα ζημιώσει σημαντικά τόσο τους προσφεύγοντες, όσο και την αναθέτουσα αρχή, αλλά και τους έτερους τυχόν μετέχοντες και ευρύ κύκλο ενδιαφερόμενων τρίτων.

8. Επειδή, εξάλλου, βάσει και των ανωτέρω, ασχέτως δε της ύπαρξης τυχόν ειδικότερου αιτήματος αναστολής του προσφεύγοντος και του περιεχομένου του, το οποίο εν προκειμένω δεν δεσμεύει το Κλιμάκιο και την αυτεπάγγελτη προς το πρώτον διαταγή και διαμόρφωση του καταλλήλου προσωρινού μέτρου αρμοδιότητα κατά τα αναφερθέντα παραπάνω στη σκ. 2, το μόνο πρόσφορο και συγχρόνως αναγκαίο και εν στενή εννοία αναλογικό για τη θεραπεία και προστασία των διακινδυνευόμενων ως άνω συμφέροντων, μέτρο είναι η αναστολή προόδου της διαγωνιστικής διαδικασίας και συγκεκριμένα της περάτωσης της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Το μέτρο αυτό ειδικότερα υλοποιείται με τη χορήγηση παράτασης στο στάδιο αυτό και δη του καταληκτικού χρόνου υποβολής προσφορών. Η παράταση αυτή, προς τον σκοπό της διαφάνειας της διαδικασίας για τους τρίτους ενδιαφερόμενους, την πληροφόρηση των διαδίκων και τον προγραμματισμό της αναθέτουσας δεν διατάσσεται με αόριστη, αλλά βεβαία πλην εύλογη για την έκδοση απόφασης επί της Προσφυγής διάρκεια και πάντως εντός του αποκλειστικού χρόνου του αρ. 367 παρ. 1 Ν. 4412/2016, χωρίς να καθυστερεί υπέρμετρα τη διαδικασία, ώστε να προστατευθούν και τα συμφέροντα της αναθέτουσας για ταχεία πρόοδο αυτής. Το μέτρο αυτό σε κάθε περίπτωση θα αρθεί αυτοδίκαια με την ενδιάμεση και εντός του χρόνου της χορηγούμενης παρατάσεως, έκδοση απόφασης επί της Προσφυγής κατ' άρ. 366 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Επειδή, με δεδομένο ότι ήδη δια των υπ' αρ. 1193 και 1222/2018 Πράξεων Προέδρου 6^{ου}

Αριθμός Αποφάσεων: Α403/2018 και Α404/2018

Κλιμακίου ορίστηκε ως χρόνος εξέτασης της Προσφυγής η 21-7-2018, ήτοι ημέρα τέσσερις (4) ημέρες μετά τον καταρχήν χρόνο καταληκτικής υποβολής προσφορών σύμφωνα με τη Διακήρυξη, προκύπτει ότι το διάστημα των είκοσι (20) ημερών από την εξέταση της προσφυγής, ήτοι έως και την 11-10-2018, συνιστά κατά τα ως άνω εύλογο διάστημα παράτασης του καταληκτικού χρόνου υποβολής προσφορών, ενώ παράλληλα θα εξασφαλίσει στο Κλιμάκιο επαρκή χρόνο για την έκδοση επί της προσφυγής απόφασης και δη σε χρόνο ίσο με το αποκλειστικό εικοσαήμερο του άρ. 18 παρ. 3 ΠΔ 39/2017. Εξυπακούεται πως αφενός η παρούσα Απόφαση δεν επιβάλλει ρητή ημερομηνία καθορισμού του καταληκτικού χρόνου, αλλά αυτή μπορεί να τεθεί κατ' ελεύθερη κρίση και εκτίμηση της αναθέτουσας από την 12-10-2018 και έπειτα οποτεδήποτε, αφετέρου πως το διατασσόμενο δια της παρούσας προσωρινό μέτρο θα παύσει αυτοδίκαια κατ' άρ. 15 παρ. 1 ΠΔ 39/2017 δια της εκδόσεως αποφάσεως επί της προσφυγής οποτεδήποτε προ της ως άνω ορισθείσας δια της παρούσας ημερομηνίας.

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει αμφοτέρω τα Αιτήματα Αναστολής να γίνουν δεκτά.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται αμφοτέρες τις Αιτήσεις Αναστολής.

Αναστέλλει την πρόοδο της διαγωνιστικής διαδικασίας και δη διατάσσει την παράταση της κατάληξης του σταδίου υποβολής προσφορών για το διάστημα έως και το πέρας της 11^{ης} Οκτωβρίου 2018.

Διατάσσει την αναθέτουσα όπως διενεργήσει κάθε προβλεπόμενη από τη νομοθεσία ενέργεια και δημοσίευση περί της ανωτέρω αναστολής και όπως αναρτήσει ηλεκτρονικά την παρούσα απόφαση στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 13-9-2018 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ